תנ״ך · ראשונים · רבינו חננאל · תורה

רבינו חננאל על ויקרא

רבנו חננאל [ר"ח]

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

רבינו חננאל על ויקרא

רבנו חננאל [ר"ח]

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/רבינו-חננאל-על-ויקרא/
הקובץ נוצר ב־16 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611151759 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
פסוק א 4
פרק ה 4
פסוק יז 4
פרק יח 4
פסוק כב 4
פרק כ 4
פסוק יז 4

פרק א

פסוק א

אחר שדבר המחבר על המצות שנאמרו למשה ולאהרן או רק לאהרן כתב "אחר כמה שנים שכתבתי זה בא לידי פר"ח ז"ל וזהו לשונו ויש עוד - עד מתי, הבדלו, יען לא האמנתם, יאסף אהרן אל עמו, אלו הד' אינן מצות אלא אזהרות ולפיכך אינם מכללו של דברי נבואה" ע"כ. (כ"י מינכן 26 דף 274 ע"ב):

פרק ה

פסוק יז

ואם נפש (**כי**) **תחטא בשגגה ולא ידע**. לא שנודעה לו אחר כך לא בתחילה ולא בסוף על מה תורה מחייבתו קרבן אלא שידע שעשה מלאכה בשבת ואינו יודע אם מבעוד יום או משחשכה או חתיכה שאכל אם שומן אם חלב וכל כיוצא בזה שמביא אשם תלוי ואם נודע לו ודאי חייב להביא אשם ודאי וכפר עליו על שגגתו אשר שגג שהוא עד עתה בשגגתו, ע"כ מפר"ח. (כ"י מינכן 26 דף 275 ע"ב):

פרק יח

פסוק כב

ואת זכר לא תשכב משכבי אשה. יש מי שיחדש בגופו כצורת בשר אשה:

פרק כ

פסוק יז

ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה. כתב ר"ח ז"ל כי קיחה הכתובה באחות לומר הראויה לליקוחים פרט לולד שפחה ונכרית עכ"ל. (כ"י מינכן 26 דף 288 ע"ב):

חסד הוא. לשון חרפה. וכן חסד לאומים חטאת (משלי יד, לד):